

بررسی اثر گاباپنتین بر آرامبخشی و درد پس از عمل جراحی چشم تحت بی حسی موضعی توسط تتراکایین

چکیده

زمینه و هدف: درد پس از عمل جراحی یکی از مشکلات عمده در اعمال جراحی می باشد که می تواند حال عمومی بیمار را پس از عمل جراحی به شدت تحت تاثیر قرار دهد. مطالعه نشان داده که گاباپنتین می تواند در کاهش درد پس از عمل جراحی و کاهش مصرف مخدر تاثیر داشته باشد. در این مطالعه سعی شده است اثربخشی تجویز گاباپنتین به عنوان یک پیش دارو در کاهش درد پس از عمل جراحی چشم تحت بی حسی موضعی تتراکایین و بهبود اثر آرامبخشی آن در مقایسه با دارونما مقایسه شود.

روش بررسی: مطالعه حاضر به صورت یک کارآزمایی بالینی تصادفی شده بر روی ۶۱ بیمار کاندیدای عمل جراحی چشم تحت بی حسی تتراکایین که بطور تصادفی در دو گروه گاباپنتین (۲۲ نفر) و دارونما (۲۹ نفر) تقسیم شدند انجام شد. در گروه گاباپنتین شب قبل از عمل و صبح عمل ۳۰۰ میلیگرم گاباپنتین تجویز شد. شدت درد پس از عمل جراحی بر حسب VAS و میزان آرامبخشی (Sedation) بر حسب Ramsay score طی زمانهای ۲۰، ۴۰، ۶۰ و ۱۲۰ دقیقه پس از عمل جراحی مورد ارزیابی قرار گرفت. در این مطالعه از آزمون t test و آنالیز آماری repeated measurement استفاده شد. سطح معنی داری در این مطالعه در حد ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته ها: مطالعه حاضر نشان داد که شدت درد طی زمانهای پیگیری در گروه گاباپنتین به طور معنی داری کاهش داشته است ($p < 0/001$). میزان آرامبخشی بیماران در گروه گاباپنتین طی زمانهای پیگیری در مقایسه با دارونما افزایش قابل ملاحظه ای داشته است ($p < 0/001$). همچنین تجویز گاباپنتین موارد بروز شدت درد بیش از ۳ بر حسب VAS که نیاز به تجویز فنتانیل دارد را بطور معنی داری می کاهد ($p < 0/001$).

نتیجه گیری: مطالعه حاضر نشان داد که تجویز گاباپنتین موجب کاهش شدت درد پس از عمل جراحی و بهبودی کیفیت آرامبخشی حین و پس از عمل جراحی می شود. از طرفی دیگر تجویز گاباپنتین به عنوان پیش دارو نیاز به تجویز مخدر را می کاهد.

کلیدواژه ها: ۱- گاباپنتین، ۲- بی حسی موضعی تتراکایین ۳- آرامبخشی پس از عمل جراحی چشم

دکتر سعیدرضا انتظاری I

*دکتر سارا سالاریان II

تاریخ دریافت: ۸۷/۱۰/۱۰، تاریخ پذیرش: ۸۸/۷/۱۳

مقدمه

از رژیم های درمانی برای کاهش درد روز جراحی بیماران تحت عمل جراحی مورد استفاده قرار می گیرد. این رژیم های درمانی شامل استفاده از مخدرها، ضد دردهای موضعی، ترکیبات ضد التهابی غیر استروئیدی (NSAIDs) نام برد. مخدرها به عنوان اصلی ترین مسکن ها در کاهش درد حین و پس از عمل جراحی به شمار می رود. با توجه به عوارض این سری از ترکیبات، متخصصین به دنبال ترکیبات جایگزین می باشند تا علاوه بر برطرف کردن نیاز

پیشگیری و درمان درد پس از عمل جراحی یکی از موضوعات اصلی در مراقبت های بعد از عمل می باشد و نقش مهمی در وضعیت عمومی بیماران جراحی بازی دارد.^(۱) تلاش های زیادی صورت گرفته است تا درد پس از عمل جراحی و یا درد حین جراحی در کسانی که در آنها از ضد دردهای موضعی استفاده می شود به حداقل برسد. به عبارتی دیگر سعی شده است که نیاز بیماران به ضد دردها از جمله ترکیبات اپیوئیدی به حداقل برسد^(۱) تعدادی

این مقاله خلاصه ای است از پایان نامه دکتر سارا سالاریان جهت دریافت درجه دکترای تخصصی پزشکی به راهنمایی دکتر سعیدرضا انتظاری، سال ۱۳۸۷

(I) استادیار بیهوشی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران، تهران، ایران
(II) دستیار بیهوشی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران، تهران، ایران (* مؤلف مسؤول)